

עפ"ת 42046/01/15 - אסגו אדינו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 ספטמבר 2015

עפ"ת 42046-01-15 אסגו אדינו נ'
מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
המערער
אסגו אדינו
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד יאיר מושיוב

ב"כ המשיבה - עו"ד דודי ענבר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דין שניתן בבימ"ש תעבורה מרכז ביום 1.1.14.

פסק הדין ניתן בהעדר המבקש, הורשע בנהיגה בשכרות כאשר נמצאו 325 מ"ק אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

העונש אותו גזר בימ"ש קמא הינו: קנס בסך 3,000 ₪; פסילה בפועל בת 24 חודשים.

במסגרת גזר הדין כתב ביהמ"ש כי על המבקש להפקיד רישונו, גם אם פקע תוקפו, במזכירות ביהמ"ש, ואם אין בידי רישונו נהיגה, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין ואישור משרד הרישוי אודות מצב הרישיון.

בנימוקי הבקשה להארכת מועד נטען, כי בשיבת ביהמ"ש הראשונה, בהיות המבקש בלתי מיוצג, כפר בנהיגה וביקש דחייה לצורך הדברות עם המשיבה. ביהמ"ש נעתר לבקשה ודחה הדיון ליום 1.1.14. במועד זה לא התייצב המבקש בשל 'אפצס' חמור שהתפתח בגרונו. צורף לבקשת הארכת מועד אישור מבית חולים אסף הרופא לעניין זה.

עמוד 1

עוד נטען, כי לאחר מכן התפתחה אצל המבקש מחלת השחפת ובעניין זה צירף אישור מרופאת המשפחה המציינת ביום 28.1.15 כי גילוי המחלה היה ב-1.2.13 ותום המחלה היה ב-1.9.13.

בנוסף נטען כי המבקש לא נהג מזה כ-19 חודשים ובאם תידחה בקשתו להארכת מועד, יצא כי הוא ייפסל ל-24 חודשים נוספים בפועל, ועל בסיס אלה מבקש ב"כ המבקש לקבל הבקשה.

ב"כ המשיבה מתנגד. לטענתו המסמכים אינם תומכים בבקשה. מדובר בשיהוי ניכר של למעלה משנה בהגשת הבקשה, כשאינן כל סיבה מוצדקת לשיהוי כה ניכר. המבקש לא הפקיד את רישיונו. לא ניתן להכיר בתקופה של 19 חודשים להם טוען ב"כ המבקש כתקופת פסילה בהיעדר הפקדה.

לעניין מועד הגשת הבקשה להארכת מועד - זו הוגשה לביהמ"ש ביום 20.1.15, כאשר פסק הדין ניתן ביום 1.1.14, קרי, 12 חודשים לאחר מתן פסק הדין. ככל שהשיהוי בהגשת בקשה להארכת מועד ארוך יותר, כן יהיה צורך בנימוקים כבדי משקל כדי להיעתר לבקשה.

לעניין "מחלתו" של המבקש - מתוך צילום מסמך המחלקה לרפואה דחופה במרכז רפואי אסף הרופא עולה כי המבקש התייצב בבית החולים ביום 2.1.14 בשעה 16:20.

הדיון, כזכור, נקבע ל-1.1.14 שעה 08:30.

אין כל תיעוד תומך בנבצרותו של המבקש להתייצב בביהמ"ש. אין כל תיעוד תומך בנבצרותו של המבקש להגיש בקשת דחייה על ידי מאן דהוא או למצער, להתייצב בביהמ"ש ולבקש בעצמו דחייה למועד אחר.

לעניין היותו חולה במחלת השחפת - הרי שעל פי התיעוד הרפואי, המחלה קדמה זמן רב למועד מתן פסק הדין ואינה רלוונטית כלל ועיקר, שכן, המבקש על פי המסמך שהוגש, הבריא ממחלתו בספטמבר 2013, 3 חודשים קודם לדיון בביהמ"ש.

לעניין טענת המבקש כי הוא לא נהג - אכן בישיבת ביהמ"ש אמר המבקש 'אני לא נהגתי, עמדתי בצד'. מתוך חומר חקירה שהוגש על ידי התביעה במעמד הדיון, המבקש הודה במפורש בנהיגה במסגרת תחקור ביום 21.9.13 בפני השוטר עידן אופיר.

המבקש טען במפורש "זו פעם ראשונה שלי שנהגתי ושתיתי". יש לזכור כי אמירה זו נאמרה בתכופות למעצרו של המבקש.

לעניין מעבר הזמן שלפי דברי ב"כ המבקש לא נהג המבקש ויש לזקוף תקופה זו לצורך הפחתתה מתקופת הפסילה עליה הורה ביהמ"ש - זאת לא ניתן לעשות בהיעדר הפקדה. הפקדה תחשב במקום שנדרש תצהיר ואישור משרד הרישוי בהיעדר רישיון תקף מיום הפקדת התצהיר או אישור משרד הרישוי בביהמ"ש על פי המועד המאוחר מביניהם.

מכאן שלא ניתן באיזו שהיא דרך לגרוע התקופה הנטענת על ידי ב"כ המבקש מתקופת הפסילה.

לאור כל האמור לעיל, אין מקום לקבל הבקשה. הבקשה להארכת מועד נדחית.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015 במעמד הנוכחים.

נגה אהד , שופטת בכירה